

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 505/2024
16.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Јовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лозници К. бр.434/22 од 02.11.2023. године и Кв.бр.477/23 од 10.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Јовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лозници К. бр.434/22 од 02.11.2023. године и Кв. бр.477/23 од 10.01.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници К бр.434/22 од 02.11.2023. године утврђени су трошкови кривичног поступка окривљеног АА у износу од 126.000,00 динара, те је обавезано Основно јавно тужилаштво у Лозници да из својих буџетских средстава исплати окривљеном АА наведени износ.

Истим решењем, утврђени су трошкови кривичног поступка окривљеног АА у износу од 153.000,00 динара те је обавезан Основни суд у Лозници да из својих буџетских средстава исплати окривљеном наведени износ. Одбијен је захтев браниоца окривљеног, адвоката Бојана Јовића за накнаду трошкова кривичног поступка од досуђеног износа од 279.000,00 динара, до траженог износа од 328.500,00 динара, као неоснован.

Решењем Основног суда у Лозници Кв. бр.477/23 од 10.01.2024. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА, па је преиначено решење Основног суда у Лозници К. бр.434/22 од 02.11.2023. године у првом ставу, те је поред

трошкова кривичног поступка који су утврђени на терет буџетских средстава ОЈТ у Лозници тим решењем, у износу од 126.000,00 динара, досуђено је још и 9.000,00 динара на име трошкова, па је обавезано Основано јавно тужилаштво у Лозници да из својих буџетских средстава исте, у укупном износу од 135.000,00 динара, исплати окривљеном АА, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Јовића одбијена као неоснована. Истим решењем, обавезан је Основни суд у Лозници да из својих буџетских средстава исплати трошкове на име састава жалбе против решења Основног суда у Лозници К. бр.434/22 од 02.11.2023. године у износу од 27.000,00 динара окривљеном АА.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Јовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и списе предмета врати Основном суду у Лозници на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости јавном тужиоцу Врховног јавног тужилаштва, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Јовића је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости, образлажући повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводи да је Основни суд у Лозници очигледно погрешно применио одредбе Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/2023 од 26.05.2023. године), када окривљеном није досудио трошкове на име заступања на рочиштима одржаним дана 26.08. и 06.10.2022. године за две започете радње, јер је наведеном Тарифом на недвосмислен и јасан начин прописано шта представља једну процесну радњу и увећање за 50% за другу и сваку појединачну процесну радњу. Дакле, тарифним бројем 2 став 1 наведене тарифе је прописано увећање од 50% у ситуацији када се више процесних радњи предузима истог дана пред истим органом. Самим тим је суд требало окривљеном да досуди износе од по 47.250,00 динара на име одбране, те окривљеном припада разлика у износима од по 15.750,00 динара на име одбране дана 26.08. и 06.10.2022. године. Поред наведеног, Основни суд у Лозници је погрешно применио закон када је одредио да окривљеном припадају износи од по 13.500,00 динара, уместо тражених 15.750,00 динара на име разматрања списа, са образложењем да је у питању необразложени поднесак за чији се састав досуђују трошкови у износу од 50% од вредности иницијалног акта, а не од заступања.

По оцени браниоца, с обзиром да је Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано да браниоцу на име одбране окривљеног за кривична дела за које је прописана казна до три године затвора припада награда у износу од 31.500,00 динара, то окривљеном припада накнада од 50% наведеног износа, а то је 15.750,00

динара. Самим тим окривљеном по наведеном основу досуђени износ па му припадају још по 2.250,00 динара на име разматрања списка предмета дана 22.08.2022. године и 03.02.2023. године.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају, погрешан је став браниоца окривљеног да у погледу начина обрачунавања предузетих процесних радњи и присуства браниоца испитивању више сведока током истог дана је морала бити примењена Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која се примењује од 03.06.2023. године и важи у моменту доношења побјаних решења.

Начин обрачунавања награде која припада браниоцу за присуствовање и приступ процесним радњама - испитивање више сведока у току истог дана, по оцени Врховног суда, различито је прописан Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која је важила у време предузимања радњи у односу на Тарифу која је била на снази у време доношења одлуке о трошковима.

Тако је одредбом Тарифног броја 2. став 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. Гласник РС“ бр. 121/12), која је била на снази у време предузимања предметних процесних радњи, прописано да у случају када полиција, тужилац или суд предузимају више процесних радњи сукцесивно, адвокату припада прописани износ награде за сваку појединачну процесну радњу којој је присуствовао или приступио, док према одредби Тарифног броја 2. став 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник РС“ бр. 43/23 од 26.05.2023. године), која се примењује од 03.06.2023. године, у случају када полиција, тужилац или суд предузимају више процесних радњи истог дана пред истим органом, адвокату припада пуна награда за прву радњу, која му се увећава за 50 % од те награде за другу и сваку наредну појединачну процесну радњу.

Имајући у виду цитиране одредбе Тарифе, по оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови обрачунали висину трошкова кривичног поступка на име награде за рад адвоката у поступку током чијег трајања је дошло до измене Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и исте досудили правилном применом одредби материјалног права и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која је била на снази у моменту када су предузете процесне радње.

Ово из разлога што се Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката од 03.06.2023. године не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу, с обзиром да као такве нису тарифиране на исти начин или у истом проценту, посебно узимајући у обзир питање предвидивости као дела права на правично суђење у односу на странку када сноси терет накнаде трошкова поступка.

Сходно наведеном, а како је Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која је се примењује од 03.06.2023. године, прецизно прописан начин на који се обрачунава награда која припада браниоцу за присуствовање предузимању више процесних радњи и децидно одређено да се тај начин рачунања односи на радње које су предузете од стране истог органа и у току истог дана, који би резултирао већим износом од оног који је предвиђен Тарифом („Сл. Гласник РС“ бр. 121/12) која је била

на снази у време предузимања процесних радњи испитивање сведока, то Врховни суд налази да одредба Тарифног броја 2. став 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник РС“ бр. 43/23 од 26.05.2023. године), која се примењује од 03.06.2023. године, супротно ставу бранилоца, није могла бити примењена приликом одлучивања о трошковима кривичног поступка окривљене, у конкретном случају.

Самим тим, Врховни суд налази да доношењем побијаних решења није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног.

Из свих наведених разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић